

Den kommunale Ejendomsskyld kan fremtidig ikke opkræves med højere Promille end den, Kommunen har bragt i Anvendelse i Skatteaaret 1929—30 eller i et senere Skatteaar. Saafremt Nedgangen i en Kommunes Udskrivningsbeløb eller en Forhøjelse af en Kommunes samlede Grundværdi eller det i København, Frederiksberg og Købstæderne (§ 4) samt i Sognekommunerne (§ 6) gældende Forhold mellem Ligning paa fast Ejendom og paa Formue og Lejlighed vilde medføre, at Grundskylden maatte opkræves med en lavere Promille end den for Skatteaaret 1929—30 fastsatte, vil det Beløb, der svarer til en saadan Nedsættelse af Grundskyldspromillen, være at fradrage i det Beløb, der udredes af de faste Ejendomme som kommunal Ejendomsskyld.

Kommunalbestyrelsen kan beslutte at nedsætte eller helt lade bortfalde Ejendomsskyldspromillen for alle Ejendomme i Kommunen, der svarer kommunal Ejendomsskyld; og at det hertil svarende Beløb lignedes som Grundskyld paa de faste Ejendomme i Kommunen.

§ 4.

I København, paa Frederiksberg og i Købstæderne fastsætter Kommunalbestyrelsen fremtidig for fire Aar ad Gangen, første Gang dog kun for Skatteaaret 1930—31, i hvilket Forhold de til Dækning af Kommunens Udgifter fornødne Skattebeløb skal lignedes paa fast Ejendom og udskrives som personlig Skat. Vedtager Kommunalbestyrelsen at lignede mere end $\frac{1}{6}$ af de Udgifter, der i det paagældende Skatteaar er Genstand for Ligning paa fast Ejendom og paa Personer (herunder ikke kommunal Selskabsskat), paa fast Ejendom, kan Grundskylden dog ikke i noget Skatteaar opkræves med en Promille, der er mere end een højere end den for det foregaaende Skatteaar fastsatte.

For Ejendomme i København og paa Frederiksberg, af hvilke i Skatteaaret 1929—30 er udredet et mindre Beløb i Ejendomsskyld til Kommunen end det, som vilde have paahvilet Ejendommen under Anvendelse af den fulde for Kommunen i 1929—30 fastsatte Promille af Ejendommens afgiftspligtige Beløb til Grundskyld, sker der et Fradrag i Ejendommens Skattebeløb svarende til den nævnte Forskel. Fradraget nedsættes hvert fjerde Aar, første Gang fra 1. April 1931 at regne, med et Beløb svarende til 0,7 Promille af Ejendommens Vurderingssum til Ejendomsskyld, indtil Fradraget er bortfaldet.

Ejendomme i København og Frederiksberg, for hvilke den kommunale Grundskyld og Ejendomsskyld i noget Skatteaar er lavere end det samlede Beløb, Ejendommen har udredet i kommunal Ejendomsskyld i 1929—30, udreder en Tillægsskat, der indtil 31. Marts 1931 udgør den nævnte Forskel, men derefter nedsættes i Tiden fra 1. April 1931 til 31. Marts 1935 til tre Fjerdedele, i Tiden fra 1. April 1935 til 31. Marts 1939 til Halvdelen og i Tiden fra 1. April 1939 til 31. Marts 1943 til en Fjerdedel af det omhandlede Forskelsbeløb; herefter udredes Tillægsskatten ikke mere.

§ 5.

I København, paa Frederiksberg og i Købstæderne fastsættes den Promille, hvormed den kommunale Grundskyld og Ejendomsskyld skal opkræves, for hvert Skatteaar af Kommunalbestyrelsen i Forbindelse med Vedtagelsen af det aarlige Overslag. Beslutningen tages ved 2 Behandlinger med mindst 14 Dages Mellemlum.

§ 6.

De Promiller, hvormed den sognekommunale Grundskyld og Ejendomsskyld skal opkræves, fastsættes for hvert Skatteaar af Sogneraadet i Forbindelse med Vedtagelsen af det aarlige Overslag.